

Před několika dny, poté, co jsem se vrátil z rodinné návštěvy u příbuzných, kde jsem se po delší době opět setkal se svými mladými sestřenicemi, jsem se čirou náhodou dostal před televizor v okamžiku, kdy běžely zprávy o politické situaci v naší milé vlasti.

Ač toho o politice mnoho nevím a nechtěl jsem soudit předčasně, nemohl jsem si pomoci, aby mi obraz, který jsem si o naší politické situaci udělal, nepřipomněl dětské hry a vztahy mých sestřenic, nedospělé, bez jakéhokoli většího cíle, stejně jako neutuchající hádky našich "zodpovědných a uvědomělých" politických zástupců, nad kterými se ale, na rozdíl od mých příbuzných, nevznáší dostatečně silná trestající ruka, která by snad byla schopná zajistit uvědomělé a zodpovědné plnění povinností bez ohledu na vlastní zisk, na druhou stranu, kdo by mohl naší politickou elitu obviňovat z něčeho takového?

Jak jsem o tom tak přemýšlel, začaly se objevovat i jiné věci, které by šly označit za podobnosti, například onen neutuchající boj o jednotlivé předměty zájmu, které vždy tu danou sestřenicí zaujaly a ostatní, jak už to tak bývá, v zoufalé a nesmyslné snaze zabránit těm ostatním, aby jí jakkoli využily, či s její pomocí dosáhly, jí okamžitě napadly a danou hračku, či věc sebraly a, ač z ní nic neměly, byly spokojené i s tím, že mohly té druhé radost zkazit. Podobně pak, na toto obvykle navazující, žalování dospělým a ukazování prstem a svádění viny na ostatní.

Nakonec, musím se přiznat, jsem byl rád, že jsem se k večeru mohl sebrat a odcestovat zpět domů, pryč od této podivuhodné skupiny. Otázkou však zůstává, zdali budeme i my mít možnost nějakým způsobem odcestovat od dnešní politické scény.

Ondřej Dostál

Osmileté gymnázium Buďánka

Pod Žvahovem 463

Praha 5 Hlubočepy